

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1276/2024
15.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Султана Фератовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 4К. 927/23 од 26.04.2024. године и Вишег суда у Панчеву КЖ1. 143/24 од 11.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 15.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Султана Фератовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 4К. 927/23 од 26.04.2024. године и Вишег суда у Панчеву КЖ1. 143/24 од 11.06.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 4К. 927/23 од 26.04.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у пет месечних рата, а уколико то не учини, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Према окривљеном је изречена мера безбедности из члана 246а став 3. у вези члана 87. став 3. КЗ и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву КЖ1. 143/24 од 11.06.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Панчеву 4К. 927/23 од 26.04.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Султан Фератовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење Вишем или Основном суду у Панчеву или побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означава потврду о привремено одузетим предметима која је сачињена након извршеног незаконитог претресања окривљеног без наредбе овлашћеног тужиоца.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, на страни 3, став два, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

У преосталом делу образложења захтева за заштиту законитости бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, наводима да окривљени није знао шта се тачно налази у џепу његових панталона. Наиме, бранилац оспорава чињенично стање везано за постојање умишљаја на страни окривљеног, који је утврђен у побијаним правноснажним пресудама, износећи сопствену оцену изведених доказа (одбрана окривљеног и искази сведока), сопствено виђење одлучних чињеница које из тих доказа произлазе супротно оцени и чињеничним утврђењима и закључцима суда изнетим у побијаним пресудама.

Како се, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости не може поднети због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (повреда закона из члана 440. ЗКП), то је Врховни суд, захтев браниоца окривљеног, у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредби члана 491. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић